

5. Poglavlje

Obećanje

Lijepa mlada djevojka ušla je u Kodranovu sobu i prišla njegovom krevetu. Na sebi je imala prozirnu haljinu koja joj je jedva dodirivala tijelo. Nježno lice s prelijepim očima približila je Kodranovom. Lagano je prelazila prstima preko njegovog tijela. Kodran otvori svoje oko i nasmiješi se. Djevojka mu uzvratila smiješak i pomiluje ga po crnoj kosi. Spustila je ruku do njegovih usta. Nježno, gotovo neprimjetno, približi svoje usne njegovima.

Osjećajući i njen topli dah, Kodran je s nestrpljenjem očekivao poljubac. No, iznenada, djevojka nestane i ispred njega se pojavi Thareljija! Karobnica svom snagom zarije prste u Kodranovo oko.

Karobnjak vrisne i naglo se probudi. Baci pogled prostorijom da se uvjeri da je sam. Obriše znojno čelo i uspravi se u krevetu. Zaronio je lice u ruke i pričekao da se smiri. „Kakva noć na mora!“, pomisli. Ustao je iz kreveta i pozvao Karutha. Ništa. Nitko se nije odazvao. Sjetio se da ga je poslao po barbare. Tada ga obuzme neugodan osjećaj samo zbog ranjivosti. Pogledao je prema najbližem prozoru. Olujna kiša nošena vjetrom padala je na krevet. Hladno je mu prostruji tijelom.

„To je samo od hladnog zraka“, tješio se. Prišao je prozoru i bacio pogled prema jezeru. Hidra koju je uhvatio podigne svoje glave prema njemu čekajući i njegovu zapovijed. „Dobro sam te ukrotio“, zadovoljno kaže. Okrene se prema unutrašnjosti sobe da se ponovno uvjeri da je sam. „Thareljija...“, tiho kaže. „Sigurno mi je ona poslala ovu noćnu moru. Moram se vratiti po nju.“ Ali kako? Morci su mu još bile slabe, teško je bilo kontrolirati toliko orka, hidru i gmazolike. A vojska je otišla s Karuthom. Morat će ići s goblinima. Oni ga slušaju bez prisile magije. Opet s goblinima. Na njegovu žalost.

Naredio im je da pripreme svoju vodnu splav na parni pogon. Izašao je na mol iz dvorca gdje ga je sve čekalo. Goblin zadužen za splav mu se pokloni.

„Vaš prijevoz vas čeka, gospodaru.“

„Moram se vratiti u Podzemlje. Ići ćemo rijekom Nepam do ulaza u Everdark“, rekao je Kodran i stane na splav.

„Razumijem!“, potvrdi goblin i baci cjevanicu u peć. „Ak smijem pitati, kak to da se ne prebacite magijom?“

„Ne smiješ“, dobaci Kodran i sjedne. Nije želio da običan goblin zna da je ostao bez magijske energije. Još nije bio dovoljno snažan da se sam prebaci do Podzemlja. Tek kada budu blizu Everdarka gdje je snažan izvor magije morat će se prebaciti. Možda je možda bila dobro mjesto za zaklon i pripremu vojske, ali ondje energetske sile nisu tekle tako jako. Možda su bile povoljne za druide, ali ne i za karobnjake Kodranove vrste.

Goblin bez riječi upali stroj i krene moćvarom do rijeke Nepam koja je odvajala moćvaru od ostataka Sillwitha. Splav je glatko tekla inače neprohodnim dijelovima moćvare. Tu i tamo bi goblin morao otkriti stroj i pumpu, ali to je bilo zanemarivo. Brzo su napredovali.

Tijekom puta Kodran nije prozborio ni rije i. Razmišljao je o događajima koji su utjecali na njega. Ponajviše o Thareliji. Nikoga se nije bojao kao nje. Pa čak ni Overlorda. Misli bi mu koji put odlutale na Elesara, koji bi u njemu odmah izazvao gnjev, no na kraju bi se uvijek vratio na Thareliju. Znao je da to ona manipulira njegovim mislima, ali si nije mogao pomoći. To ga je uznemirivalo stoga je iskoristio ono malo moći koja mu je preostala za ubrzavanje splavi.

Savladan umorom, na kraju je zaspao i tako proveo ostatak puta. Ni bučno brundanje stroja i povremene psovke goblina mu nisu smetale.

*

„Gospodaru...“, tiho će goblin.

„Što je!?!“, mrzovoljno će Kodran jedva otvorivši oko. Prizor u kojem goblin stoji iznad njega i promatra ga nije mu bio nimalo ugodan u rano jutro.

„Stigli smo. Everdark je ispred nas“, odgovori goblin.

Kodran ustane, protegne se i ogleda. Stvarno su već bili kod planina što okružuju Everdark. Brzo su stigli. Obrati se goblinu:

„Ostani ovdje i čekaj me. Napravi mjesta za još jednu osobu.“

„Želite da vas ovdje čekam sam?“, uplašeno će goblin. „Što ako dođu ljudi? Ili nešto još gore?!“

„Moli se da ne dođu“, dobaci Kodran. Sklopio je oko zbog koncentracije, raširio ruke i izgovorio aroliju.

Iz njegovih ruku pojavi se svjetlost koja ga je ubrzo cijelog okružila. Novonastala prozirna kugla, nalik na mjehur, iznenada pukne i nestane, noseći i Kodrana sa sobom.

„Arrobnjaki...“, Prokomentira goblin i priligne na splav. Zagrlio je sjekiricu koju je imao kod sebe i pozorno osluškivao okolinu. „Samo da ne naiđu ljudi“, pomisli.

*

U Podzemlju, na vrhu Overlordove tvrđave, pojavi se kugla obavijena dimom. Dim nestane, za njim i kugla, a pojavi se Kodran. Oprezno se osvrne oko sebe. Nitko nije primijetio njegov dolazak. Zrak je čist. To jest, ono što bi se ovdje moglo nazvati zrakom.

„Prokleta vrucina!“, opsuje. „Overlord je vjerojatno otišao. No, ipak, valja se maskirati.“

Izvede aroliju prikrivanja, pa se, kao i prošlog puta, uputi u glavnu dvoranu. Hodaju i mra nim hodnicima uo je svoje teške korake. Nije znao je li mu jezovitije to ili zvukovi demona koji tumaraju hodnicima.

Stigavši do dvorane, bacio je pogled prema prijestolju. Bilo je prazno. Ni u blizini nije bilo žive duše. Otišao je na balkon i pogledao okolicu Podzemlja. Bila je napuštena. Svega desetak demona, uvara koji su uvali me udimenzionalna vrata kroz koja je Overlord „vukao“ demone.

„Arogantna budala!“, pomisli Kodran. „Toliko je samouvjeren da je ostavio kraljevstvo bez nadzora. Moglo mu je pasti na pamet da bi se netko mogao vratiti i sve uništiti. Mogao bih se zabaviti uništavanjem Podzemlja, ali moram ispuniti obe anje.“ Vratio se u dvorac i krenuo prema Overlordovim odajama.

Ondje je vladao potpuni mrak. Ni od kuda nije dopirao ni tra ak svjetla, pa ga Kodran odlu i sam napraviti. Zapali Overlordov krevet vatrenom kuglom.

„Odvratno! Bolje izgleda u tami!“, zaklju i i stade tražiti klju za Magnus kuglu. Pregledao je svaki kutak sobe i ve je odlu io odustati kada uo i skriveni pretinac iznad vrata. Na njegov dodir, pretinac se otvori i otkrije srebrni klju , baš onakav kakav je Tharelija opisala. Kodran ga uzme i krene do skrivene sobe gdje se nalazila Tharelija. Prošao je kroz lažni zid i ponosno stao na ulaz drže i klju podignut visoko iznad glave.

No, soba je bila prazna. Nije bilo ni Tharelije ni Magnus kugle.

„Gdje li je ta prokleta vještica?!“, ljutito e Kodran i mislima mu prostruji misao da ga je odala Overlordu i da je sve ovo klopka. Glasan vrisak koji odjekne cijelim Podzemljem natjera ga na druge misli.

„Tharelija!“ Ipak je ovdje. Otr ao je natrag do dvorane i balkona s kojeg se pružao pogled na Podzemlje. U daljini je vidio dva demona kako drže Thareliju privezanu lancima za žrtveni oltar. Spremali su se arobnici odrubiti glavu.

Iako bi uživao gledaju i kako se Tharelijina glava kotrlja, znao je da si, zasad, ne smije dopustiti takvo veselje. Izvede nekoliko tajnovitih pokreta i dugi šiljati stalaktiti koji su dotad okamenjeni visjeli sa stropa pe ine obruše se na jednog od demona. Nije ni trepnuo, a stotinu kilograma stijene pritisnulo ga je uz tlo. Sve se odvijalo takvom brzinom da drugi demon nije ni primijetio kad se Kodran stvorio tik uz njega. Brzim potezom koplja, Kodran mu odrubi glavu.

„Bilo je i vrijeme, gade! Gdje si dosad?!“, prosik e Tharelija. Pokušala je sakriti strah od pomisli da je umalo ostala bez glave.

„I meni je drago što te vidim, Tharelija“, odvrati smireno Kodran.

„Šuti i oslobodi me! Kakva sramota! Zavezali su me ovdje kao djevicu spremnu na žrtvovanje!“

„Da, a oboje znamo da ti ni približno nisi djevica!“, dobaci Kodran i oslobodi je.

„Pripazi na jezik, šegrte!“, odbrusi mu Tharelija i ustane s oltara. Primi se za bolna zapeš a i opsuje demone. „Usput, je li ti se svi ala djeva iz sna?“

„Veoma! Pogotovo kada mi je zarila prste u oko!“, odvrati Kodran.

„Jedino sam te tako mogla podsjetiti na tvoje obe anje. Dobro da jesam, jer da nisi došao, moja glava bi krasila Overlordov tron.“

„Što se dogodilo da te odlu io ubiti?“, upita Kodran.

„Ti si zaslužan za to, budalo! Ne znaš dobro koristiti magiju! Onaj mali crv od Naimada te otkrio i rekao Overlordu za nas!“

„Proklet bio! Tko je on uopće?! Kaže da je Overlordov sin, što je prilično nevjerovatno!“

„Ne znam i nije me briga! Vjerojatno neki demon kojeg je Overlord odgojio.“

„Moguće. No, dobro. Hajdemo odavde. Mrzim ovo mjesto“, reče Kodran i krene, ali ga Tharelija zaustavi, položi svoje dlanove na njegovo lice i kaže:

„Stani malo. Suviše sam slaba da nastavim. Budi miran.“

„Što to radiš, Tharelija“, Kodran se pokušao otrgnuti iz njezinih ruku, ali uzalud. Tharelija je pokušala crpiti njegovu životnu energiju i obnavljati svoju. Čarobnjak zaurla od boli koja je ispunila cijelo njegovo biće. Stajao je bespomoćno u Tharelijinim kandžama i gledao kako se čarobnica hrani njegovom energijom. Njegov urlik je utihnuo jer u njemu više nije bilo nimalo snage. Ali, ipak je privukao pozornost demona iz Podzemlja. Još nesigurni oko toga o čemu se radi, polako su se približavali Kodranu i Thareliji. Kad je Tharelija završila, Kodran, jedva gledajući, padne ničice pred nju i uhvati se rukama za njezinu haljinu. Ona mu se nasmije:

„Polako dragi. Bit će vremena i za to, ali prvo se moramo riješiti ovih demona.“ Puna snage, ona skoči na oltar, zamahne rukama prema demonima i u jednom trenu ih pretvori u sante leda. Zatim ih privuče sebi, sklopi ruke, puhne u dlanove iz kojih izleti vatreni mlaz, kao iz zmajevih usta, i rasprsnu zalećene demone.

„Toliko o odбору za doček“, prosikne Tharelija, zadovoljna time što ponovno ima moć koju joj je godinama crpila Magnus kugla.

„A sada...preuredimo ovaj prostor. Dođi i dragi.“ Ni ne pogledavši ga, jednim pokretom kažiprsta podigne iznemoglog Kodrana u ravninu svoje glave i nastavi s uništavanjem.

Iz nje je prokuljala sva mržnja prema Overlordu koja se godinama skupljala. Izbijala je iz nje u obliku vatrenih kugli koje su se rasprskavale u snažnim eksplozijama. Izgledala je poput bijesnog zmaja koji je odlučio uništiti Podzemlje jednom za svagda!

Među dimenzionalna vrata su se od velikog udara vatrenih kugli rasprsnula kao da su od stakla.

Kula demona-čarobnjaka srušila se pod Tharelijinim naletom kao da je od karata.

Kodran Mračni se u međuvremenu uspio osloboditi Tharelijine magije i snaga mu se polagano vraćala.

„Tharelija, čekaj!“

„Što je, Kodrane?!“, ljutito reče Tharelija. „Zašto mi kvariš zabavu?!“

„Zaboravila si nešto!“

„Što to?“

„Nešto vrlo vrijedno! Vidjet ćeš! Dođi!“ Kodran je primi za ruku i povede. Nije baš bio zabrinut za nju, no morao ju je zaustaviti prije nego što razori cijelo Podzemlje i uruši im stijene na glavu. No, Tharelija je i dalje slobodnom rukom bacala vatrene kugle i razarala, pritom se zlokobno smiješeći. Ponašala se poput razigrane djevojčice.

Kodran ju odvede do tamnica gdje je Overlord čuvao svoje najvrednije blago - Drogasku.

„Kodrane, zašto me vodiš u mrak? Ne možeš ništa dobiti od mene!“, podrugljivo reče Tharelija.

„Sada vidim što stotinu godina zarobljeništva u ime jedne čarobnice! Gora si od goblina u sezoni parenja!“, odvrati Kodran.

„Oprezno, dušice. Još sam uvijek moćnija od tebe!“, kroz zube reče Tharelija.

„Oprosti“, Kodran baš i nije bio sklon tražiti oprost od bilo koga, ali znao je da s Tharelijom nema šale. „Htio sam provjeriti je li Overlord...“ Zastao je i osluhnuo. Iz tamnica nije dolazio nikakav zvuk. „Prokletstvo! Ipak ju je uzeo sa sobom.“

„Misliš na Drogasku! Pa, naravno da ju je uzeo! Ti ne bi?! Bio bi lud kada ne bi uzeo nju i sva zmajeva jaja.“ Tharelija naglo zastane i zagleda se u daljinu. „Jaje! Ostalo je jedno! Kodrane, najbolji si!“, obraduje se ona i potr i prema jajetu.

„Tharelija, ne! ekaj!“ Kodran je pokušao zaustaviti, ali ona se nije obazirala na njega. Pojurila je niz puteljak i prišla jajetu. Jednim potezom prsta magijom otkine vrh jajeta i bez razmišljanja sko i u nj. Zaronila je u žumanjak kao u toplu kupku.

Bijesni Kodran dotr i do nje i po ne nekontrolirano vikati:

„Glupa o jedna! Što si to u inila?! To je bilo posljednje zmajevo jaje!“ Ne ekaju i odgovor, prepun bijesa baci mlaz vode u Thareliju. Lukava arobnica istog trena pretvori vodu u ledeni zid koji se isprije i izme u njih. No, arobnjaka to nije zaustavilo. Vatrom iz svog koplja razbije led koji se rasprsne u bezbroj komadi a. Potom pokušao baciti vatrenu kuglu prema Thareliji, ali ona je ugasi prije nego što ju je Kodran uspio baciti. Bilo joj je dosta nadmetanja s Kodranom, pa ga brzim potezom ruke magi nim užetom priveže za rešetke tamnice.

On se odmah prisjeti svog zarobljeništva u kojem je proveo cijelo stolje e. Shvati da je napravio glup potez. Razljutio je vjerojatno najja u osobu na Sillwithu, a to nije bilo pametno.

Tharelija ponovno zaroni prije nego što je izašla iz zmajevog jajeta. Bila je prekrivena zmajevom sluzi, no to joj nimalo nije smetalo. Približila se Kodranu, prstom mu podigla bradu i prosiktala:

„Zaboravio si se šegrte! Morat emo te nau iti tko je ovdje glavni!“, re e i snažno ga ošamari. „Što si se toliko razljutio zbog jednog jajeta?!“

„Mogli smo imati zmaja na našoj strani!“, ljutito e Kodran, ali vrlo tiho.

„Ma što e nam! Ostalom, sna i eš se ti ve ! Ništa se ne brini.“ Tharelija ga poljubi u usta. „Dakle, ho eš li biti dobar de ko i od sada slušati mamicu?“, upita Tharelija.

„Da. Pusti me“, Kodran odgovori pokunjeno, na što ga ona oslobodi.

„Eto vidiš! Dobar mali! Ha, ha!“, Tharelija se nasmije, ali joj glas zazvu i blago i nježno. Daleko od njezinog uobi ajenog hrapavog glasa.

„Tharelija! Tvoje lice!“, za u eno e Kodran, pogledavši je. „Pomla uješ se!“

„Zna i legenda je istinita, ha, ha!“, zadovoljno e Tharelija i opipa si lice.

Njezino lice je zahvaljuju i „zmajevoj kupki“ postajalo sve mla e i na o igled se pretvaralo u lice lijepe mlade djevojke. Stara ko tijelo se uspravilo, grudi pove ale i koža zategnula. Sjede vlasi su se pretvorile u gustu crnu kosu koja joj je prekrila pola le a.

Kodran je ostao zapanjen. arobnica koju je znao kao oronulu staricu koja ga je stalno vrije ala, nestala je! Na njezinom mjestu stajala je ljepotica guste crne kose, zamamnog tijela i sjajnih crnih o iju. Izgledala je poput božice.

„Ne zuri tako, maleni. Oko e ti ispasti“, Tharelija e umiljatim glasom. Skinula je svoju staru halju i stvorila si lijepu plavu svilenu haljinu koja joj je dosegala do koljena.

Krenula je prema izlazu iz tamnica. Njezin korak bio je lagan, kao da lebdi na povjetarcu. Kodran je stajao pored vrata, i dalje zapanjen njezinom preobrazbom. Kada je došao k sebi, vratio se na prvu razinu Podzemlja gdje je Tharelija nastavila s razaranjem. Nije je pokušao zaustaviti. Zašto i bi? Željela je uništiti Overlorda jednako koliko i on. Prepustio joj je razaranje, a sam je ekao kraj izlaza odakle je imao najbolji pogled.

Tharelija ništa nije ostavila pošte eno. Osim što joj vratila mladena ki izgled „zmajeva kupka“ joj je poja ala mo . Svaka vatrena kugla koju je bacila na Overlordov dvorac bila je dvostruko ja a nego prije.

Vrhunac njezinog uništavanja bila je lava koju je uzburkala u jezeru i razlila preko cijelog Podzemlja. Potporni tornjevi koji su držali Podzemlje da se ne uruši nisu mogli

podnijeti vru inu lave, iako su bili napravljeni da to mogu izdržati. Po eli su se urušavati. Ogromni komadi zemlje padali su na Podzemlje poput kiše meteora.

Tharelija je bila zadovoljna u injenim. Pobjedonosno je prebacila sebe i Kodrana do goblina koji ih je potom odveo natrag u dvorac Mystos.